

Notes sobre els projectes de llei de reforma de la LOFCA i de regulació de l'SFA (post-Senat)

1. Els dos projectes de llei sortits de la tramitació del Senat representen una alteració substantiva dels textos assolits en els Congrés i de l'acord del CPFF de juliol de 2009 que els fonamenta. I aquesta alteració no millora el model, ans al contrari, desvirtua els seus objectius (en termes d'equitat i justícia) i l'allunyen dels principis que van fonamentar l'acord inicial. Per aquesta raó, cal rebutjar la major part de les esmenes introduïdes al Senat.

2. El rebuig d'aquestes esmenes es fonamenta en tres raons principals:

- Introdueixen distorsions greus en els objectius d'anivellament general, fonamental en el nou sistema, a canvi d'afavorir en excés determinades situacions individuals que ja estaven prou reconegudes en el model de partida (cas, per exemple, dels increments dels fons de dispersió i de baixa densitat, lletra B de l'article 5.1).
- Introdueixen reduccions fiscals que, o bé són d'interès estatal, cas pel qual ja decidirà el partit del govern, o són d'àmbit autonòmic i ja decidiran els seus parlaments.
- Reprenen elements de l'antic sistema que són incompatibles amb l'actual.

3. Malgrat això, de les esmenes aprovades al Senat, el nostre Grup parlamentari votarà favorablement a les següents:

En primer lloc la modificació que incorpora un nou apartat 1bis a l'article 52, que atorga major capacitat normativa a les CA en relació a l'Impost sobre les Vendes Minoristes de Determinats Hidrocarburs sobre els gasoils d'usos especials, per entendre que permet equilibrar el tractament d'alguns d'aquests usos (en especial, l'agrícola) en relació al que reben altres contribuents (transportistes).

En segon lloc, també votarem favorablement l'esmena d'addició d'una nova disposició addicional tercera que preveu l'equiparació del finançament a la mitjana estatal per aquelles CA que, amb un esforç fiscal superior a la mitjana, tenen fons de garantia i de suficiència global negatius.

4. El text que el Congrés va remetre al Senat ja incorporava les modificacions tècniques que, creiem, deixaven els dos projectes de llei adaptats satisfactòriament a l'acord assolit el juliol entre el govern de l'Estat i les CA, en particular:

- Les competències reconegudes als òrgans de les CA, d'assumpció voluntària, en matèria de tractament dels recursos econòmic-administratius.

- La flexibilització dels criteris d'estabilitat pressupostària per a les CA pel període 2009-2010 (Esmena a la LOFCA).
- Es milloraven alguns aspectes tècnics relacionats amb el Fons de competitivitat i la gradualitat del desplegament del model (per exemple, en les disposicions transitòries primera i segona).

5. Amb l'aportació que hem esmentat del Senat, a la qual donem suport, creiem que es recull legislativament de forma prou ajustada el sentit del model pactat del juliol de 2009.

Annex

Argumentari bàsic Sistema Finançament Autonòmic (projectes de llei de reforma de la LOFCA i de regulació del sistema)

1. El nou model desenvolupa l'Estatut en la seva potencialitat, en tots els seus preceptes. L'acord assolit el juliol de 2009, i desenvolupat en els projectes de llei, és el millor acord possible amb l'EAC pactat entre Mas i Zapatero.
2. No és el model d'Esquerra. L'acord de finançament assolit és molt menys del que es podria haver obtingut si l'Estatut del 30 de setembre de 2005 no hagués estat retallat per Artur Mas el 21 de gener de 2006. El model d'Esquerra és, doncs, el contingut en el projecte aprovat pel Parlament de Catalunya: el concert econòmic cooperatiu. Un model fonamentat en una sobirania fiscal plena de Catalunya (en el marc de les harmonitzacions europees), una relació d'estricta bilateralitat amb l'Estat central i la disposició del nostre país a contribuir a la solidaritat interterritorial amb la resta de territoris de l'Estat.
3. L'acord no és una revisió periòdica més del model: representa un canvi qualitatiu important, un canvi de fons respecte del model actual, que introdueix criteris de major justícia distributiva en el sistema i enceta la relació bilateral de Catalunya amb el govern de l'Estat. Els principals elements d'aquest canvi són:
  - Els recursos per capita de Catalunya se situaran, per primera vegada, per sobre de la mitjana de les comunitats autònomes.
  - El sistema d'anivellament permetrà que una part dels impostos que els catalans paguen per sobre de la mitjana reverteixi en més recursos per a la Generalitat i, per tant, en uns millors serveis per als ciutadans.
  - El model conté alguns elements de bilateralitat: la negociació ha estat de govern a govern; Catalunya fixa la seva contribució a la solidaritat i reforça el finançament de competències específiques.

4. El nou model també és molt més transparent que l'anterior. El funcionament del principal fons de solidaritat del sistema, el fons de garantia dels serveis bàsics, permet visualitzar quines comunitats autònomes hi aporten recursos i quines en reben. Aquest mecanisme, doncs, fa explícita la solidaritat interterritorial, fet que permet acabar amb l'opacitat que havia caracteritzat el model vigent fins ara.

5. La xifra de recursos percebuda per Catalunya, en valors de l'any base 2007, és sensiblement superior a l'aportada per la cistella d'impostos del nou acord de finançament, de forma que Catalunya percebrà íntegrament el rendiment d'aquesta cistella i, a més, serà beneficiària d'una transferència positiva del conjunt de recursos aportats per l'Estat al sistema

6. Amb la plena aplicació de les previsions financeres contingudes en l'EAC, la millora del saldo fiscal de Catalunya amb l'Estat central es produeix per una doble via: el sensible increment de la inversió estatal respecte la tendència inversora històrica de l'Estat al nostre país, derivada de l'aplicació de la disposició addicional tercera de l'EAC i, d'altra banda, la millora de recursos aportada per la reforma del sistema de finançament. Com a resultat, el dèficit fiscal de Catalunya en relació amb l'Estat es pot reduir, l'any 2012, entre un 29,3% i un 38,2%, d'acord amb els diferents criteris de determinació del dèficit fiscal i diverses hipòtesis sobre l'evolució dels ingressos tributaris estatals al llarg del període 2009-2012. En qualsevol cas, la reducció serà substancial a partir del primer any de vigència del model (2009), en què la previsió de reducció del dèficit fiscal es situaria entre el 22,3% i el 26,2%.

7. Amb l'acord de finançament tancat de forma satisfactòria, Catalunya està més a prop de tancar la "carpeteta estatutària" i deixar lliure l'escenari polític a plantejaments que puguin permetre superar les renúncies d'aquest marc legal.

Alguns afegits a la vista de les intervencions al Congrés (CiU)

1. Renúncia a les compensacions en concepte de lleialtat institucional

Efectivament, el nou model posa el comptador a zero en aquesta matèria, a canvi no obstant d'una aportació estatal força substantiva i instrumenta un sistema transparent i efectiu de resoldre les situacions futures. Creiem que és millor aquesta solució que no pas la defensada per CiU que, en termes comptables, és mantenir inflat artificialment el compte d'"Efectes de dubtós cobrament" per tal de no declarar pèrdues.

2. Es rebran menys diners que al 2007 (amb el vell sistema)

No es poden fer trapes: al 2009, com a resultat de la contracció econòmica, els ingressos tributaris del conjunt d'administracions públiques cauran al voltant del 27% (segons les estimacions) respecte al 2007; això passaria, fins i tot, en cas de que les CA de règim comú recaptessin tots els impostos del seu territori. Si es compara el 2009 amb el vell sistema i el 2009 amb el nou model, es veuen clarament els guanys aportats.